

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113232936
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6113232936.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému U. W., narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. T. XXXX/X, XXX XX F. F., o zaplatenie 284,57 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/12/2014 - 232 zo dňa 31. 07. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 284,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 283,82 Eur od 14. 12. 2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 0,75 Eur od 14. 01. 2011 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na súde prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) v poradí už druhým rozsudkom zo dňa 31. 07. 2019 rozhodol tak, že žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok).

2. V odôvodnení rozsudku prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa domáhal vydania platobného rozkazu voči žalovanému na sumu 284,57 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu - obchodná spoločnosť Telefónica O2 Slovakia postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu dňa 24. 06. 2013. Právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 12. 11. 2010 so žalovaným Zmluvu u pripojení. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie služieb na základe zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách platného a účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zák. č. 610/2003 Z.z.). Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné podmienky a Cenník. Právny predchodca žalobcu za poskytnuté služby vyfakturoval žalovanému faktúrou č. 1012144645 sumu 283,82 Eur so splatnosťou do 13. 12. 2010 a faktúrou č. 101348102 sumu 0,75 Eur so splatnosťou do 13. 01. 2011.

3. Okresný súd po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/101/2018 - 215 zo dňa 09. 04. 2019 ako odvolacieho súdu, opätovne vo veci konal a znovu rozhodol tak, že žalobu zamietol.

4. Vec tentoraz právne posúdil podľa § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Dospel k záveru, že žalobca relevantným spôsobom nepreukázal doručenie oznámenia o

postúpení pohľadávky žalovanému zo spoločnosti Telefónica O2 Slovakia na súčasného žalobcu, a preto na základe § 526 ods. 1 OZ žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto priznal úspešnému žalovanému v rozsahu 100%.

6. Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal žalobca (ďalej tiež „odvolateľ“) včas odvolanie, ktoré odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie žalobe a prizná mu náhradu trov konania, resp. v zmysle § 389 ods. 1 CSP, rozsudok okresného súdu zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie .

7. Nesúhlasil s právnym posúdením veci, pričom uviedol, že ustanovenie § 526 OZ má vplyv len na skutočnosť voči komu dlžník splní svoj záväzok. Poukázal na to, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu postupcovi, ale ani postupníkovi. Uviedol, že doručením žaloby má žalovaný vedomosť o postúpení pohľadávky, pričom v tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/53/2012 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/48/2009.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania. Nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu v jeho odvolaní. Konštatoval, že postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ, zakladá nový záväzok len medzi postupcom a postupníkom, ktorého obsahom je prechod pohľadávky z majetku postupcu do majetku postupníka, pričom postavenie dlžníka sa mení len v tom, že pokiaľ mu niektorý s účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky postúpenie oznámi spôsobom predpokladaným v zmysle § 526 OZ, tak dlžník namiesto pôvodného veriteľa musí dlh splniť postupníkovi. V tomto smere vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV/82/2005 zo dňa 28. 11. 2007. Rovnako poukázal na nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS/409/2013 zo dňa 11. 09. 2014, týkajúceho sa relevantného oznámenia postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky pre založenie aktívnej vecnej legitímácie postupníka na jej vymáhanie.

9. Žalobca v odvolacej replike zotrval na svojom odvolaní ako aj na odvolacom návrhu.

10. Rovnako žalovaný v rámci odvolacej dupliky zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, ktoré považoval za nedôvodné. Rozhodnutie okresného súdu považoval za správne ako po právnej tak aj skutkovej stránke a to najmä vo vzťahu k jeho osobe ako slabšej strany sporu, a preto navrhol odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec na pojednávaní v zmysle § 385 ods. 1 CSP v rozsahu podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

12. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Podľa § 526 ods. 1, 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

14. Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zák. č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

15. Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zák. č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

16. Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti, alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

17. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení č. k. 13Co/101/2018 - 215 zo dňa 09. 04. 2019 vyslovil svoj právny názor, ktorým bol prvoinštančný súd v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný. Okrem iného sa mal v novom rozhodnutí vysporiadať aj s nedostatkom vo vzťahu neuvedenia bývalého vedľajšieho účastníka konania v záhlaví jeho rozhodnutia s výrokom o priznaní trov konania tomuto subjektu.

18. Pokiaľ ide o postavenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného s ktorou otázkou sa súd prvej inštancie po zrušení jeho prvého rozhodnutia v novom rozhodnutí napriek uloženej povinnosti odvolacím súdom žiadnym spôsobom nevysporiadal, bolo potrebné, aby sa s toto procesnou otázkou vysporiadal odvolací súd vo svojom zmeňujúcom rozhodnutí. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý obsahovo neprevzal inštitút vedľajšieho účastníka ako bol upravený v predošlom procesnom kódexe - zákona č. 99/1963 Zb. Občianskom súdnom poriadku v znení účinnom do 30.06.2016. Nakoľko s účinnosťou od 01.07.2016 vedľajší účastník ako subjekt konania zanikol a nie je možné ho stotožňovať so žiadnym iným subjektom definovaným v Civilnom sporovom poriadku, ktorý pri riešení problematiky intervencie (doterajší inštitút vedľajšieho účastníctva) prikrchol k jej komplexnej zmene, pretože podľa novej právnej úpravy intervenient je výlučne ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku sporu (§ 81 CSP). S účinnosťou od 01.07.2016 nedochádza k automatickej transformácii bývalého vedľajšieho účastníka na žiadny iný subjekt a podmienky intervencie v prejednávanom spore splnené neboli (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/55/2014 zo dňa 29.09.2016). Z tohto dôvodu okresný súd a rovnako odvolací súd s pôvodným vedľajším účastníkom nemohol pokračovať v konaní.

19. Odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd uvádza, že pod právnym posúdením je potrebné rozumieť činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym posúdením veci je omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu § 526 OZ je potrebné uviesť, že toto reaguje na uzavretie dohody o postúpení pohľadávky tak, že postupca má voči dlžníkovi oznamovaciu (notifikačnú) povinnosť spočívajúcu v tom, že oznámi dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú mal voči nemu, postúpil inému. Ide o jednostranný adresný právny úkon postupcu. Z oznamovacej povinnosti vyplýva, že postupca môže uzavrieť dohodu o postúpení pohľadávky aj bez vedomosti dlžníka. Skutočnosťou, s ktorou právne predpisy spájajú prechod práva, je zmluva o postúpení pohľadávky. Procesnoprávnym dôsledkom postúpenia pohľadávky potom je, že postupník sa stáva aktívne legitimovaným na vymáhanie pohľadávky v momente, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky postupcu na neho (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo 11/2012). Postupca nie je povinný dlžníkovi preukazovať, že k cesii došlo, keďže pre vzťah medzi dlžníkom a postupníkom je to bezvýznamné (pozri rozhodnutie NS ČR sp. zn. 23Cdo 333/2012). Ak postupca notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplní, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Preukázaním má zákon namysli predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi (do notifikácie môže dlžník splniť dlh s právnymi účinkami splnenia postupcovi, teda pôvodnému veriteľovi). Nesplnenie notifikačnej povinnosti však nie je osobitne sankcionované. Z nesplnenia tejto povinnosti vyvodzuje dôsledky pre konanie dlžníka, ktorý má možnosť plniť dlh (a tým spôsobiť jeho zánik) pôvodnému veriteľovi, a to až do doby oznámenia tejto skutočnosti, alebo preukázania postúpenia pohľadávky postupníkom. Zmena na strane oprávneného subjektu nastáva obyčajnou zmluvou uzavretou medzi veriteľom (postupcom) na jednej strane a novým subjektom (postupníkom) na strane druhej bez toho, aby bol potrebný súhlas dlžníka. Vedomosť dlžníka o zmene na strane veriteľa má význam len v tom, že ovplyvňuje možnosť privodiť zánik jeho záväzku splnením i pôvodnému veriteľovi. Uvedené však nemá vplyv na postavenie nového veriteľa ako aktívne legitimovaného v spore o plnenie predmetného záväzku voči dlžníkovi (pozri rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 1980/08). Nepreukázanie splnenia notifikačnej povinnosti postupcu podľa § 526 ods. 1 OZ, nemá za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky. Ak žalobca

preukázal platné postúpenie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom, jednostranný právny úkon veriteľa, ktorým mal oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky, bol bezprávného významu na preukázanie vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v konaní, pričom v danom smere oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného doručením žaloby (pozri napríklad rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 16CoCsp/20/2020 zo dňa 30. 06. 2020, sp. zn. 9Co/168/2019 zo dňa 19. 12. 2019, Krajský súd Nitra sp. zn. 6CoCsp/5/2020 zo dňa 29. 06. 2020 a iné). Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorá je v tomto prípade daná.

21. Odvolací súd konštatuje, že predmetnom sporu bolo posúdenie nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom.

22. Na pojednávaní konanom dňa 22. 04. 2021 odvolací súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2003 zo dňa 24. 06. 2013 (č. I. 3), Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok (č. I. 4, 5), Zmluva o pripojení zo dňa 12. 11. 2010 (č. I. 6), faktúra č. 1012144645 a príloha k tejto faktúre (č. I. 7, 8), faktúra č. 101348102 a príloha k tejto faktúre (č. I. 9, 10) a podrobný výpis k faktúram č. 1012144645 a č. 1013484102 (č. I. 44 - 46).

23. V konaní pred súdom prvej inštancie a rovnako v rámci zopakovaného dokazovania pred odvolacím súdom, nebolo medzi stranami konania sporné, že dňa 12. 11. 2010 bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z.. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému zriadený potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti a zároveň mu boli sprístupnené aj ďalšie služby a to k účastníckemu číslu +L. s číslom SIM karty X. Súčasťou predmetnej zmluvy boli všeobecné podmienky a cenník. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 42 ods. 4 písm. b) zák. č. 610/2003 Z. z. bolo povinnosťou žalovaného za tieto služby platiť na základe predloženého výúčtovania.

24. Sporná skutočnosť medzi stranami sporu spočívala v nároku žalobcu na zaplatenie sumy za dátové služby poskytnuté žalovanému na jeho účastníckom čísle. Právny predchodca žalobcu faktúrou č. 1012144645, splatnou dňa 12. 12. 2010 vyfakturoval žalovanému za poskytnuté hlasové služby (volania) a nehlasové služby (SMS, MMS a dáta) celkovo sumu 303,82 Eur. Od tejto sumy bola odpočítaná zaplatená záloha zo strany žalovaného vo výške 20,- Eur - tzn. že neuhradená čiastka predstavovala sumu 283,20 Eur. Ďalšou faktúrou č. 1013484102 splatnou dňa 13. 01. 2011 vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému za poskytnuté služby za obdobie od 22. 11. 2010 do 21. 12. 2010 sumu 0,75 Eur.

25. Odvolací súd z príloh a podrobných výpisov k vyššie citovaným faktúram zistil, že z účastníckeho čísla žalovaného boli v období od 12. 11. 2010 t. j. odo dňa aktivácie služieb do 22. 11. 2010 využívanie nie len hlasové, ale aj nehlasové služby a to SMS a dáta. Z podrobného výpisu k faktúre č. 1012144645 vyplýva, že dátové služby boli čerpané v období od 13. 11. 2010 do 15. 11. 2010 a následne od 17. 11. 2010 do 20. 11. 2010. Právny predchodca žalobcu tieto vyčerpané dáta žalovanému vyúčtoval v súlade s cenníkom v celkovej výške 251,31 Eur za spotrebovaných 315 MB dát. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie a rovnako pred odvolacím súdom, bolo preukázané, že žalovaný vedel o tejto skutočnosti, že z jeho účastníckeho čísla došlo k čerpaniu dát, ktoré služby žalovaný mohol využívať popri ostatných službách, ktoré boli žalovanému poskytnuté. Tvrdenia žalovaného, že on nemal záujem o dátové služby a tieto služby on nevyužíval žiadnym spôsobom nevyvrátilo skutočnosť, že došlo k ich čerpaniu. Nie je pritom podstatné, či k čerpaniu dát došlo úmyselne resp. z nebanlivosti, nepozornosti alebo prostredníctvom tretích osôb. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že žalovaný mal možnosť okrem hlasových služieb využívať aj nehlasové služby a teda čerpať aj dáta, pričom ich čerpanie bolo zo strany poskytovateľa telefonických služieb (t. j. právneho predchodcu žalobcu) zaznamenané, čo vyplynulo z podrobného výpisu k faktúre č. 1012144645 pre telefónne číslo žalovaného. Nakoľko v konaní bolo preukázané, že na účastníckom čísle žalovaného došlo k čerpaniu poskytovaných služieb zo strany mobilného operátora O2 Slovakia, pričom zo strany žalovaného nedošlo k úhrade ani časti vyfakturovaných súm, bol preto nárok žalobcu dôvodný v celom rozsahu.

26. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 07. 2010, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Keďže žalovaný sa dostal s plnením svojho záväzku do omeškania, súd žalobcovi priznal v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. aj zákonný úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne (t. j. základná úroková sadzba ECB v období od 13. 05. 2009 do 12. 04. 2011 bola 1,00 % + 8 percentuálnych bodov) zo sumy 283,82 Eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo faktúre č. 1012144645 t. j. od 14. 12. 2010 do zaplatenia a rovnako zo sumy 0,75 Eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo faktúre č. 1013484102 t. j. od 14. 01. 2011 do zaplatenia.

29. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

30. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu, musel podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP rozhodnúť o trovách celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho konania). Nakoľko žalobca bol voči žalovanému plne úspešným, odvolací súd s použitím ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania na súde prvej inštancie a tiež náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).